

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 10/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III (pôvodne Okresného súdu Bratislava V) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1CbZm/25/2017 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1CbZm/25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 1CbZm/25/2017) **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 275/2020-41 z 22. októbra 2020.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **3 000 eur**, ktoré mu **je** Mestský súd Bratislava III **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Sťažovateľovi **priznáva** náhradu trov právneho zastúpenia v sume **856,45 eur**, ktorú **je** Mestský súd Bratislava III **povinný** zaplatiť právnemu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

Odôvodnenie:

I.

Skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 275/2020-41 z 22. októbra 2020, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a konaním mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v konaní vedenom pod sp. zn. B5-1CbZm/25/2017. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie 20 000 eur, náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia a náhradu za vytvorenie zaručenej konverzie).

2. Ústavnú sťažnosť ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 10/2025-18 z 15. januára 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení žalovaného vo 4. rade účastníkom napadnutého konania, ktoré začalo na podklade návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu 7. augusta 2013. Okresný súd vydal zmenkový platobný rozkaz 22. januára 2014, ktorým zaviazal sťažovateľa na zaplatenie sumy 16 586 eur s príslušenstvom. Sťažovateľ podal včas proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky.

4. Sťažovateľ sa po dlhodobej nesústredenej činnosti okresného súdu obrátil na ústavný súd, ktorý nálezom č. k. II. ÚS 275/2020-41 z 22. októbra 2020 konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a zároveň mu prikázal konať tak, aby v konaní nevznikali ďalšie prietahy. Mestský súd nariadil vykonanie znaleckého dokazovania 24. júna 2022 s povinnosťou vypracovať znalecký posudok do piatich mesiacov odo dňa prevzatia spisu. Znalecký úkon nebol vykonaný, preto 26. apríla 2023 (po desiatich mesiacoch) vydal uznesenie o zmene znalca. Nová lehota na vypracovanie znaleckého posudku bola mestským súdom stanovená na 4 mesiace. Znalecký posudok bol vypracovaný 12. júla 2024 (takmer 14 mesiacov od nariadenia znaleckého dokazovania). Ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebolo mestským súdom vydané v napadnutom konaní rozhodnutie, ani čo sa týka merita veci, ani čo sa týka náhrady trov konania a výšky trov konania.

5. Sťažovateľ napadnuté konanie hodnotí ako nesústredené, neefektívne a neúčinné, v dôsledku čoho ku dňu podania ústavnej sťažnosti od začatia konania konajúci mestský súd nezabezpečil, aby bolo konanie vo všetkých jeho častiach skončené. Napadnuté konanie trvá viac ako 11 rokov, z ktorých 2 roky, 2 týždne a 4 dni od uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania pozostávajú z nečinnosti vo vzťahu k ustanovenému znalcovi. Napriek vydanému nálezu, ktorým ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov, tak podľa sťažovateľa mestský súd nekonal a spôsobil tak opakované prietahy v konaní. I v tomto konaní žiada prikázať mestskému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

6. Sťažovateľ ďalej uviedol, že ani prípadná právna zložitost' veci neospravedlňuje neprimeranú dĺžku konania. Je toho názoru, že on svojím postupom v konaní k prietahom neprispel. Porušenie jeho označených práv už nie je možné reparovať a jeho pocit právnej neistoty naďalej pretrváva, a preto požaduje priznanie finančného zadost'učinenia v sume 20 000 eur.

7. Taktiež argumentuje, že takéto prietahy predstavujú priamy zásah do jeho vlastníckeho práva, pretože každým dňom súdneho konania narastajú náklady na vedenie konania, resp. úroky z omeškania, ktoré bude musieť v prípade neúspechu v konaní zaplatiť žalobcovi.

II.

Vyjadrenie mestského súdu a ústne pojednávanie

8. Predsedníčka mestského súdu listom sp. zn. Spr.34/2025 z 28. januára 2025 oznámila ústavnému súdu, že netrvá na ústnom prejednaní ústavnej sťažnosti, a k postupom mestského súdu uviedla, že neschopnosť znalca vypracovať znalecký posudok a následné nedodržanie lehoty na vypracovanie posudku zo strany znalca nemožno pričítať výhradne konajúcemu súdu, pretože nejde o okolnosť konania, ktorú by priamo spôsobil konajúci súd. Následne odôvodňuje neuloženie poriadkovej pokuty odkazom na dispozitívnosť noriem s absenciou definovania povinnosti sudcu uložiť poriadkovú pokutu znalcovi v omeškani. Predsedníčka mestského súdu taktiež dodáva: „*Nejaví sa preto ako rozumné prílišne prísne pristupovať k ustanoveným znalcom a týchto postihovať poriadkovými pokutami pri každom (hoci aj menej závažnom) porušení povinností.*“ Znalecký posudok bol v čase podania ústavnej sťažnosti vypracovaný a doložený do konania, čím bol vytvorený procesný priestor na plynulé pokračovanie v konaní bez predpokladaných ďalších prietáhov v konaní. Uvedené predsedníčka mestského súdu považuje za potvrdené následným postupom mestského súdu a vydaním meritórneho rozhodnutia. Poukázala na procesné správanie sťažovateľa ako strany sporu, ktorým sťažovateľ mal mať nepochybne ambíciu ďalej predlžovať trvanie konania a oddialiť rozhodnutie vo veci samej, pretože navrhoval napadnuté konanie prerušiť a iniciovať prejudiciálne konanie a taktiež navrhoval vykonanie ďalšieho dokazovania.

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde vec prejednal a rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, pretože na základe obsahu podaní a vyžiadaných spisov dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

10. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom mestského súdu (a jeho právneho predchodcu okresného súdu, pozn.) v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy v spojitosti s čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, II. ÚS 123/2022).

13. Pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie už označených práv vychádza ústavný súd zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

15. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zmenkových námietkach s medzinárodným prvkom vyžadujúce si posúdenie odborných otázok z iných odvetví formou znaleckého dokazovania vykazuje vyšší stupeň skutkovej a právnej náročnosti, ktorý môže mať objektívne vplyv na predĺženie konania. Predmet konania (peňažné plnenie z obchodného styku) nie je v zmysle judikatúry ústavného súdu ani EŠLP časovo zvlášť prioritizovaný. Na akúkoľvek právnu či faktickú zložitost' nepoukázal ani samotný mestský súd.

16. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa o predĺženie napadnutého konania v jeho relevantnej časti sám nepričinil. Návrhy sťažovateľa, na ktoré poukazuje predsedníčka mestského súdu, predstavujú riadne prostriedky procesnej obrany, ktorých uplatnenie v súlade s právnymi predpismi nemôže byť sťažovateľovi na ujmu. Spomínané návrhy neodôvodňujú postupy mestského súdu, resp. jeho nečinnosť v priebehu napadnutého konania.

17. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu mestského súdu v napadnutom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

18. Mestský súd v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 275/2020-41 z 22. októbra 2020 do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľom meritórne nerozhodol. Od právoplatnosti uvedeného nálezú ústavného súdu mestský súd vydal uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania až 24. júna 2022 (po vyše 1,5 roku), čo nie je príkladom plynulého pokračovania v konaní. Následne vo vzťahu k znalcom, ktorí v súdom určenej lehote nevykonali znalecký úkon, mestský súd zodpovedný za plynulý priebeh konania neodstránil prietahy v znaleckom dokazovaní.

19. Všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (III. ÚS 111/01). Tolerovanie pasivity znalca je postupom súdu, ktorý nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty a ako taký spôsobuje zbytočné prietahy v konaní (II. ÚS 10/01, II. ÚS 235/02). Z postupu mestského súdu je zrejmé, že dostatočne razantne nevyužil poriadkové opatrenia, ktoré mal k dispozícii (m. m. II. ÚS 359/2021). Len samotné podanie znaleckého posudku v trvaní vyše dvoch rokov sa nejaví ako efektívny postup v predmetnej veci.

20. Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že mestský súd postupom v napadnutom konaní porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

21. Porušenie týchto práv sťažovateľ namieta z tých istých dôvodov, ako namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

22. Ústavný súd konštatuje, že označené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravuje čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru v časti práva na prejednanie veci v primeranej lehote, a nie čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru v časti práva na spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na zásadu *lex specialis*, teda skutočnosť, že sťažovateľom označený čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 v označenej časti upravuje vo všeobecnosti základné právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie, ku ktorého porušeniu vzhľadom na obsah dôvodov uvedených v sťažnosti, ako aj obsah označeného základného práva zjavne nemohlo dôjsť, preto ústavný súd tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu). K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu by mohlo dôjsť v tom prípade, ak namietané zbytočné prietahy spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou (s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania) signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). V prerokúvanej veci však *prima facie* nejde o takú významnú dĺžku konania (po odpočítaní legálnych prekážok v konaní), ktorá by mohla viesť k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu či k úvahe o odopretí spravodlivosti.

III.3. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva pokojne užívať majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu:

23. Sťažovateľ namieta porušenie práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu s odkazom na narastanie nákladov na vedenie konania a taktiež na výšku úrokov z omeškania, ktorá sa každým dňom omeškania sťažovateľa v prípade neúspechu v napadnutom konaní zvyšuje. Ústavný súd konštatuje, že je nepochybné, že v prípade neúspechu bude sťažovateľ znášať výlučne tie následky, ktoré sú následkom jeho prípadného protiprávneho konania. Ak konajúci súd právoplatne dospeje k záveru, že žaloba bola podaná opodstatnene, resp. potvrdí nárok žalobcu, bude nesporné, že sťažovateľ mal plniť v lehote splatnosti. Narastanie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobcu nemožno pričítať na zodpovednosť mestského súdu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

IV.

K návrhu na prikázanie vo veci konať

24. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov.

25. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. Ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 275/2020-41 z 22. októbra 2020 prikázal súdu v predmetnej veci konať bez zbytočných prietáhov. Keďže o návrhu na prikázanie vo veci konať bez prietáhov

ústavný súd už rozhodol, opätovnému návrhu na prikázanie mestskému súdu vo veci konať nevyhovel (bod 4 tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd prizná s'ťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa, je povinný s'ťažovateľovi priznané finančné zadost'učinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

29. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Ústavný súd konštatuje, že zásah do s'ťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote si vyžaduje priznanie finančného zadost'učinenia. Ústavný súd však považuje s'ťažovateľom požadovanú sumu finančného zadost'učinenia za neprimeranú, resp. preexponovanú a na tomto mieste pripomína, že ESLP akceptuje priznávanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume, ktorá nie je neprimeraná, hoci by bola nižšia než suma priznávaná ESLP (porovnaj Ivan a Martin Medić proti Chorvátsku, rozhodnutie z 5. 2. 2009, č. 55864/07; Roje proti Chorvátsku, rozhodnutie z 25. 6. 2009, č. 8301/06).

31. Vzhľadom na konštatované zbytočné prieťahy v postupe všeobecného súdu v napadnutom konaní, berúc do úvahy najmä charakter predmetu konania a jeho význam pre s'ťažovateľa, teda to, čo je pre s'ťažovateľa „v stávke“, ako aj celkovú dĺžku napadnutého konania, resp. obdobie právnej neistoty s'ťažovateľa, neefektívnosť všeobecného súdu a všetky okolnosti daného prípadu, ako aj skutočnosť, že v súčasnosti mestský súd už neprávoplatné meritórne rozhodnutie vydal, majú na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval priznanie finančného zadost'učinenia v sume 3 000 eur za primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 2 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie finančného zadost'učinenia nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

32. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

33. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania podľa § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v rozsahu tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby v roku 2024 (prevzatie zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) a režijného paušálu k nim podľa § 16 ods. 3 vyhlášky zvýšenú o daň z pridanej hodnoty. Takto určená suma predstavuje celkom 856,45 eur (bod 3 výroku nálezu).

34. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

35. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu